

Г. М. ГЕСТРІН

ПРО ВІДДІЛЬНІСТЬ ЗМІННИХ В РІВНЯНЯХ, ІНВАРІАНТНИХ
 ВІДНОСНО ГРУПИ ПЕРЕТВОРЕНЬ

Мета цієї статті полягає в встановленні деяких умов, що забезпечують можливість такої заміни змінних в однорідному інваріантному рівнянні з трьома або чотирма аргументами, після якої одне з змінних виявляється відділеним. Суттєву роль в дальнішому буде відігравати слідуча лема.

Лема 1. Нехай A неособлива матриця розмірів 2×2 або 3×3 . Тоді існує єдина з точністю до числового множника симетрична матриця X , яка задовільняє рівнянню

$$XA = -A^*X. \quad (1)$$

Доведення. Розглянемо окремо обидва випадки.

1. Матриця має розміри 2×2 . Приведемо її до нормальної жорданової форми $A = T \tilde{A} T^{-1}$, де

$$\tilde{A} = \begin{cases} \begin{array}{cc} \lambda & 1 \\ 0 & \lambda \end{array} \\ \begin{array}{cc} \lambda_1 & 0 \\ 0 & \lambda_2 \end{array} \end{cases}$$

в залежності від того, чи характеристичне рівняння $\det(A + \lambda E) = 0$ має двократний корінь λ , чи два різних корені λ_1 і λ_2 . Рівняння (1) переписується тепер слідуючим чином:

$$XT\tilde{A}T^{-1} = -T^{-1}\tilde{A}^*T^*X,$$

або

$$T^*XT\tilde{A} = -\tilde{A}^*T^*XT,$$

або

$$Y\tilde{A} = -\tilde{A}^*Y,$$

де $Y = T^*XT$ є також симетрична матриця. Рівняння (1) має стільки ж незалежних симетричних розв'язків, скільки їх має останнє рівняння. В випадку кратного кореня матриця Y , а разом з нею і матриця X можуть бути лише нульовими. Справді

$$\begin{vmatrix} \alpha & \beta \\ \beta & \gamma \end{vmatrix} \begin{vmatrix} \lambda & 1 \\ 0 & \lambda \end{vmatrix} = - \begin{vmatrix} \lambda & 0 \\ 1 & \lambda \end{vmatrix} \begin{vmatrix} \alpha & \beta \\ \beta & \gamma \end{vmatrix};$$

$$\alpha\lambda = -\alpha\lambda; \alpha + \beta\lambda = -\beta\lambda; \beta + \lambda\gamma = \beta - \lambda\gamma.$$

Але внаслідок того, що $\det A \neq 0, \lambda \neq 0$ і отже, $\alpha = \beta = \gamma = 0$. У випадку різних коренів характеристичного рівняння, матриця Y виявиться або нульем, або залежною від одного довільного параметра. Справді

$$\begin{vmatrix} \alpha & \beta \\ \beta & \gamma \end{vmatrix} \begin{vmatrix} \lambda_1 & 0 \\ 0 & \lambda_2 \end{vmatrix} = - \begin{vmatrix} \lambda_1 & 0 \\ 0 & \lambda_2 \end{vmatrix} \begin{vmatrix} \alpha & \beta \\ \beta & \gamma \end{vmatrix};$$

$$\alpha\lambda_1 = -\alpha\lambda_2; \quad \beta(\lambda_2 + \lambda_1) = 0; \quad \gamma\lambda_2 = -\gamma\lambda_1; \quad \alpha = \gamma = 0;$$

отже, якщо $\lambda_1 \neq -\lambda_2$, то $Y=0$, якщо ж $\lambda_1 = -\lambda_2$, то

$$Y = \begin{vmatrix} 0 & \beta \\ \beta & 0 \end{vmatrix} = \beta \begin{vmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{vmatrix},$$

де β — довільний параметр.

2. Матриця A має розміри 3×3 . Відповідаюча їй матриця \tilde{A} буде мати вигляд

$$\tilde{A} = \begin{cases} \begin{vmatrix} \lambda_1 & 0 & 0 \\ 0 & \lambda_2 & 0 \\ 0 & 0 & \lambda_3 \end{vmatrix}, & \text{якщо корені характеристичного рівняння різні.} \\ \begin{vmatrix} \lambda & 1 & 0 \\ 0 & \lambda & 1 \\ 0 & 0 & \lambda \end{vmatrix}, & \text{якщо корені характеристичного рівняння рівні.} \\ \begin{vmatrix} \lambda_1 & 0 & 0 \\ 0 & \lambda_2 & 1 \\ 0 & 0 & \lambda_2 \end{vmatrix}, & \text{якщо один з коренів характеристичного рівняння} \\ & \text{двоократний.} \end{cases}$$

Дослідивши всі три випадки, переконаємося в тому, що матриця Y виявиться або нульовою, або залежною від одного довільного параметра. Лема повністю доведена.

Лема 2. Нехай групі L_i , яка діє в n -мірному просторі, відповідають інфінітезимальні оператори A_t , причому в деякій області D простору оператори A_1, \dots, A_{n-1} лінійно не зв'язані, а інші виражуються через них формулами

$$A_t = \varphi_1^{(t)} A_1 + \dots + \varphi_{n-1}^{(t)} A_{n-1} \quad (t \geq n).$$

Нехай $B_t = \sum_{\kappa=1}^{n-1} \sigma_t^\kappa(I, \mu) \frac{\partial}{\partial \mu_\kappa}$ — інфінітезимальні оператори відповідної скороченої групи (оператор B_t одержується з відповідного оператора A_t в результаті переходу до нових незалежних змінних $I, \mu_1, \dots, \mu_{n-1}$, де I є інваріант групи).

Нехай далі між операторами B_t мають місце залежності

$$B_t = v_1^{(t)} B_1 + \dots + v_{n-1}^{(t)} B_{n-1}, \quad (t \geq n).$$

Тоді справедлива формула

$$\left| \begin{array}{c} \sigma_1^1 \cdots \sigma_1^{n-1} \\ \dots \dots \dots \\ \sigma_{n-1}^1 \cdots \sigma_{n-1}^{n-1} \end{array} \right| \frac{D(v_1^{(t)} \cdots v_{n-1}^{(t)})}{D(\mu_1 \cdots \mu_{n-1})} = \sum_{s=n}^p \left| \begin{array}{c} \eta_1^1(e) \cdots \eta_{n-1}^1(e) \varphi_1^{(s)} \\ \dots \dots \dots \\ \eta_1^{n-1}(e) \cdots \eta_{n-1}^{n-1}(e) \varphi_{n-1}^{(s)} \\ \eta_1^s(e) \cdots \eta_{n-1}^s(e) 0 \end{array} \right| \quad (2)$$

де $\eta_i^{(s)}(e)$ — коефіцієнти інфінітезимальних операторів приєдданої групи і де слід покласти $e_i = \varphi_i^{(t)}$, якщо $1 \leq i \leq n-1$, $e_t = 0$, якщо $n-1 < i < t$, $e_t = -1$; $e_i = 0$, якщо $i > t$.

У випадку трьохмірного простору і діючої в ньому трьохпараметричної групи остання формула може бути приведеною до вигляду

$$\left| \begin{array}{cc} \sigma_1^1 & \sigma_2^1 \\ \sigma_1^2 & \sigma_2^2 \end{array} \right| \frac{D(v_1, v_2)}{D(\mu_1, \mu_2)} = \psi_2(\varphi_1, \varphi_2, -1), \quad (2')$$

де $\psi_2(e)$ — коефіцієнт при ω в характеристичному поліномі Кіллінга

$$\varphi(\omega) = -|\eta_i^j(e) - \delta_i^j \omega|.$$

За нестачею місця ми не подаємо доведення цієї леми.

Нехай тепер нам дано лінійний диференціальний оператор

$$L\left(x, \frac{\partial}{\partial x}\right) = \sum_{i, \kappa=1}^n a_{ik}(x) \frac{\partial^2}{\partial x_i \partial x_\kappa} + \sum_{i=1}^n a_i(x) \frac{\partial}{\partial x_i} + a(x), \quad (n=3, 4),$$

інваріантний відносно групи перетворень, яка задовольняє умовам, передбаченим в лемі 2. Переходячи в операторі $L\left(x, \frac{\partial}{\partial x}\right)$ та в операторах A_t до змінних I та μ_1, \dots, μ_{n-1} (в умовах леми 2 може існувати лише єдиний незалежний інваріант), вимагатимемо перш за все, щоб в перетвореному операторі $L\left(x, \frac{\partial}{\partial x}\right)$ не були присутніми змішані похідні. Ця вимога приводить до знаходження $n-1$ незалежних розв'язків рівняння

$$\sum_{i, \kappa=1}^n a_{ik}(x) \frac{\partial I}{\partial x_i} \frac{\partial \mu}{\partial x_\kappa} = 0. \quad (3)$$

Припускаючи, що в області D простору відмінний від нуля вираз (див. нашу статтю «Про лінійні диференціальні оператори, інваріантні відносно групи перетворень» в даному збірнику)

$$F_1(I) = \sum_{i, \kappa=1}^n a_{ik}(x) \frac{\partial I}{\partial x_i} \frac{\partial I}{\partial x_\kappa} \neq 0, \quad (4)$$

ми доведемо слідуючу лему.

Лема 3. Функції I та μ_i незалежні в D ,

Доведення. Справді, якщо б виявилося, що $F(I, \mu_1, \dots, \mu_{n-1}) = 0$, то, діючи оператором $\sum_{i, \kappa=1}^n a_{i\kappa} \frac{\partial I}{\partial x_i} \frac{\partial}{\partial x_\kappa}$ на $F(I, \mu)$, ми одержали б

$$0 = F_1(I)F'_I + \sum_{s=1}^{n-1} \left(\sum_{i, \kappa=1}^n a_{i\kappa} \frac{\partial I}{\partial x_i} \frac{\partial \mu_s}{\partial x_\kappa} \right) F'_{\mu_s} = F_1(I)F'_I.$$

Але з того, що $F_1(I) \neq 0$ виходить, що $F'_I = 0$, тобто $F(I, \mu)$ не залежить від I , а в такому разі виявляються функціонально залежними інтеграли μ_i , що неможливо. Лему доведено.

Позначаючи коефіцієнти перетвореного оператора $L\left(x, \frac{\partial}{\partial x}\right)$ через \tilde{a}_{ij} та \tilde{a}_e , ми на підставі теореми 1, доведеної в нашій попередній статті, одержимо, що вони задовольняють слідуючій системі рівняння в частинних похідних першого порядку:

$$\begin{aligned} \sum_{i=0}^{n-1} \left\{ \tilde{a}_{is} \frac{\partial \sigma_t^i}{\partial \mu_i} + \tilde{a}_{ij} \frac{\partial \sigma_t^s}{\partial \mu_i} \right\} &= B_t \tilde{a}_{sj}, \quad \mu_0 = I; \\ \sum_{i, \kappa=0}^{n-1} \tilde{a}_{ik} \frac{\partial^2 \sigma_t^j}{\partial \mu_i \partial \mu_k} + \sum_{i=0}^{n-1} \tilde{a}_i \frac{\partial \sigma_t^j}{\partial \mu_i} &= B_t \tilde{a}_j, \quad 1 \leq t \leq P. \end{aligned} \quad (5)$$

На підставі того ж припущення (4) з цієї системи легко зробити висновок про незалежність коефіцієнтів σ_t^i , а разом з ними і функції $v_k^{(t)}$ від I . Справді, покладаючи в першій групі формул (5) $s=0$ і взявши j довільним, ми знайдемо через те, що $\tilde{a}_{0j} = \tilde{a}_j = 0$ (за добором змінних μ_i),

$$\tilde{a}_{00} \frac{\partial \sigma_t^j}{\partial \mu_0} = F_1(I) \frac{\partial \sigma_t^j}{\partial I} = 0,$$

звідки $\frac{\partial \sigma_t^j}{\partial I} = 0$, тобто σ_t^j не залежить від I .

Для дальнього дослідження нам зручно буде писати систему (5) в матричній формі

$$\begin{aligned} B_t \|\tilde{a}_{ij}\| &= \left\| \frac{\partial \sigma_t^i}{\partial \mu_j} \right\| \|\tilde{a}_{ij}\| + \left\| \tilde{a}_{ij} \right\| \left\| \frac{\partial \sigma_t^i}{\partial \mu_i} \right\|, \\ B_t \|\tilde{a}_e\| &= \left\| \frac{\partial \sigma_t^i}{\partial \mu_j} \right\| \|\tilde{a}_e\| + \left\| \sum_{i, \kappa=1}^{n-1} \tilde{a}_{ik} \frac{\partial^2 \sigma_t^e}{\partial \mu_i \partial \mu_k} \right\|. \end{aligned} \quad (6)$$

Враховуючи існуючі між операторами B_t співвідношення, ми показуємо, що з системи (6) випливає, що коефіцієнти \tilde{a}_{ij} та \tilde{a}_e задовольняють деякій алгебричній системі рівнянь.

Справді, між коефіцієнтами σ_t^i при $t \geq n$ мають місце залежності

$$\sigma_t^i = v_1^{(t)} \sigma_i^i + \dots + v_{n-1}^{(t)} \sigma_{n-1}^i, \quad (7)$$

з яких виходить

$$\frac{\partial \sigma_t^i}{\partial \mu_i} = \frac{\partial v_1^{(t)}}{\partial \mu_i} \sigma_i^i + \dots + \frac{\partial v_{n-1}^{(t)}}{\partial \mu_i} \sigma_{n-1}^i + v_1^{(t)} \frac{\partial \sigma_1^i}{\partial \mu_i} + \dots + v_{n-1}^{(t)} \frac{\partial \sigma_{n-1}^i}{\partial \mu_i}. \quad (8)$$

Вживаючи співвідношення (7) до формул (6), одержуємо

$$\begin{aligned} \sum_{\kappa=1}^{n-1} v_{\kappa}^{(t)}(\mu) \left\| \frac{\partial \sigma_{\kappa}^i}{\partial \mu_j} \right\| \left\| \tilde{a}_{ij} \right\| + \left\| \tilde{a}_{ij} \right\| \left\| \sum_{\kappa=1}^{n-1} v_{\kappa}^{(t)}(\mu) \left\| \frac{\partial \sigma_{\kappa}^i}{\partial \mu_i} \right\| \right\| = \\ = \left\| \frac{\partial \sigma_t^i}{\partial \mu_j} \right\| \left\| \tilde{a}_{ij} \right\| + \left\| \tilde{a}_{ij} \right\| \left\| \frac{\partial \sigma_t^i}{\partial \mu_i} \right\|. \end{aligned}$$

Та аналогічно для молодших коефіцієнтів

$$\begin{aligned} \sum_{\kappa=1}^{n-1} v_{\kappa}^{(t)}(\mu) \left\| \frac{\partial \sigma_{\kappa}^i}{\partial \mu_j} \right\| \left\| \tilde{a}_e \right\| + \left\| \sum_{i, \kappa=1}^{n-1} \tilde{a}_{ik} \sum_{s=1}^{n-1} v_s^{(t)}(\mu) \frac{\partial^2 \sigma_s^e}{\partial \mu_i \partial \mu_{\kappa}} \right\| = \\ = \left\| \frac{\partial \sigma_t^i}{\partial \mu_j} \right\| \left\| \tilde{a}_e \right\| + \left\| \sum_{i, \kappa=1}^{n-1} \tilde{a}_{ik} \frac{\partial^2 \sigma_t^e}{\partial \mu_i \partial \mu_{\kappa}} \right\|. \end{aligned}$$

Користуючись співвідношеннями (8), знайдемо

$$\begin{aligned} \left\| \sum_{\kappa=1}^{n-1} \frac{\partial v_{\kappa}^{(t)}}{\partial \mu_i} \sigma_{\kappa}^i \right\| \left\| \tilde{a}_{ij} \right\| = - \left\| \tilde{a}_{ij} \right\| \left\| \sum_{\kappa=1}^{n-1} \frac{\partial v_{\kappa}^{(t)}}{\partial \mu_j} \sigma_{\kappa}^i \right\|; \\ \left\| \sum_{\kappa=1}^{n-1} \frac{\partial v_{\kappa}^{(t)}}{\partial \mu_i} \sigma_{\kappa}^i \right\| \left\| \tilde{a}_e \right\| = \left\| \sum_{i, \kappa=1}^{n-1} \tilde{a}_{ik} \left(\sum_{s=1}^{n-1} v_s^{(t)} \frac{\partial^2 \sigma_s^e}{\partial \mu_i \partial \mu_{\kappa}} - \frac{\partial^2 \sigma_t^e}{\partial \mu_i \partial \mu_{\kappa}} \right) \right\|. \end{aligned} \quad (9)$$

Зауважимо тепер, що

$$R_t = \left\| \sum_{\kappa=1}^{n-1} \frac{\partial v_{\kappa}^{(t)}}{\partial \mu_i} \sigma_{\kappa}^i \right\| = \left\| \frac{\partial v_t^{(t)}}{\partial \mu_i} \right\| \left\| \sigma_i^i \right\|; \quad \det R_t = |\sigma_i^i| \frac{D(v_1^{(t)} \dots v_{n-1}^{(t)})}{D(\mu_1 \dots \mu_{n-1})}. \quad (10)$$

З допомогою (10) система (9) може бути записаною, нарешті, в слідуючій формі:

$$\begin{aligned} \left\| \tilde{a}_{ij} \right\| \left\| \sigma_i^i \right\| \left\| \frac{\partial v_i^{(t)}}{\partial \mu_i} \right\| = - \left\| \frac{\partial v_i^{(t)}}{\partial \mu_j} \right\| \left\| \sigma_i^i \right\| \left\| \tilde{a}_{ij} \right\| \\ \left\| \frac{\partial v_i^{(t)}}{\partial \mu_i} \right\| \left\| \sigma_i^i \right\| \left\| \tilde{a}_e \right\| = \left\| \sum_{i, \kappa=1}^{n-1} \tilde{a}_{ik} \left(\sum_{s=1}^{n-1} v_s^{(t)} \frac{\partial^2 \sigma_s^e}{\partial \mu_i \partial \mu_{\kappa}} - \frac{\partial^2 \sigma_t^e}{\partial \mu_i \partial \mu_{\kappa}} \right) \right\|. \end{aligned} \quad (11)$$

Розглядаючи частину цієї системи, до якої входять лише коефіцієнти \tilde{a}_{ij} перетвореного оператора, і маючи на увазі симетрію матриці $\left\| \tilde{a}_{ik} \right\|$,

ми бачимо, що знаходимося в умовах леми 1, якщо тільки матриця $\|\sigma_i^t\| \left\| \frac{\partial v_i^{(t)}}{\partial \mu_i} \right\|$ виявляється не особливою. Але для того, щоб це виконувалося, ми повинні послатися на лему 2. Ця лема дозволяє виразити умову оберненості матриці $\|\sigma_i^t\| \left\| \frac{\partial v_i^{(t)}}{\partial \mu_i} \right\|$ безпосередньо в термінах своєї групи перетворень. Отже, з леми 1 виходить $\|\tilde{a}_{ij}\| = \Phi(I, \mu) \|\tilde{a}_{ij}(\mu)\|$. Тоді друга частина системи (11) дозволяє зробити висновок, що $\|\tilde{a}_l\| = \Phi(I, \mu) \|\tilde{a}_l(\mu)\|$.

Але матрицю $\|\tilde{a}_{ij}(\mu)\|$ можна розглядати як розв'язок системи (6), а тому

$$B_t \Phi(I, \mu) \|\tilde{a}_{ij}(\mu)\| = \Phi(I, \mu) \left\{ \left\| \frac{\partial \sigma_i^t}{\partial \mu_j} \right\| \|\tilde{a}_{ij}(\mu)\| + \left\| \tilde{a}_{ij}(\mu) \right\| \left\| \frac{\partial \sigma_i^t}{\partial \mu_i} \right\| \right\}.$$

Звідси $B_t \Phi(I, \mu) = 0$, бо $\|\tilde{a}_{ij}(\mu)\| \neq 0$. Таким чином, виявляється, що ція $\Phi(I, \mu)$ є інваріантом скороченої групи. Але скорочена група транзитивна, і отже функція не може залежати від μ . Підсумком наведених міркувань є слідуча теорема.

Теорема. Нехай в просторі трьох або чотирьох вимірів задано лінійний диференціальний оператор

$$L \left(x, \frac{\partial}{\partial x} \right) = \sum_{i, \kappa=1}^n a_{ik}(x) \frac{\partial^2}{\partial x_i \partial x_\kappa} + \sum_{i=1}^n a_i(x) \frac{\partial}{\partial x_i} + a(x) \quad (n = 3, 4)$$

інваріантний відносно групи L_1 , діючої в цьому просторі і маючої p параметрів ($p \geq n$). Нехай далі в деякій області D простору між породжуючими групу інфінітезимальними операторами A_t мають місце умови зв'язаності

$$A_t = \varphi_1^{(t)} A_1 + \cdots + \varphi_{n-1}^{(t)} A_{n-1} \quad (t \geq n),$$

причому оператори A_1, \dots, A_{n-1} лінійно не зв'язані. Нехай, нарешті, в області D відмінний від нуля вираз

$$F_1(I) = \sum_{i, \kappa=1}^n a_{ik}(x) \frac{\partial I}{\partial x_i} \frac{\partial I}{\partial x_\kappa}$$

і відмінна від нуля принаймні для одного значення t слідує від суми:

$$\sum_{s=n}^p \begin{vmatrix} \eta_1^1(e) & \cdots & \eta_{n-1}^1(e) & \varphi_1^{(s)} \\ \vdots & \ddots & \ddots & \ddots & \ddots \\ \eta_1^{n-1}(e) & \cdots & \eta_{n-1}^{n-1}(e) & \varphi_{n-1}^{(s)} \\ \eta_1^s(e) & \cdots & \eta_{n-1}^s(e) & 0 \end{vmatrix},$$

де $\eta_i^k (e)$ — коефіцієнти інфінітезимальних операторів приєднаної групи і

$$e_i = \varphi_i^{(0)} \quad 1 \leq i \leq n-1, \quad e_i = 0 \quad n \leq i < t, \quad e_t = -1, \quad e_i = 0 \quad i > t.$$

Тоді, переходячи в операторі $L\left(x, \frac{\partial}{\partial x}\right)$ до нових незалежних змінних I та μ_1, \dots, μ_{n-1} , де μ_i — незалежні в D розв'язки рівняння

$$\sum_{I, \mu=1}^n a_{ik} \frac{\partial I}{\partial x_i} \frac{\partial \mu}{\partial x_k} = 0,$$

ми приведемо його до вигляду

$$L\left(x, \frac{\partial}{\partial x}\right) = F_1(I) \frac{\partial^2}{\partial I^2} + F_2(I) \frac{\partial}{\partial I} + a + \Phi(I) L_1\left(\mu, \frac{\partial}{\partial \mu}\right).$$

При цьому оператор $L_1\left(\mu, \frac{\partial}{\partial \mu}\right)$, що відщеплюється, інваріантний відносно скороченої групи.

У випадку трьохмірного простору і діючої в ньому трьохпараметричної групи замість вимоги відмінності від нуля вказаної вище суми, слід вимагати, щоб був відмінним від нуля вираз $\psi_2(\varphi_1, \varphi_2, -1)$, де $\psi_2(e)$ — коефіцієнт при ω в характеристичному поліномі Кіллінга.

Розглянемо декілька прикладів.

1. Група обертань в трьохмірному просторі. Поліном Кіллінга має вигляд

$$\varphi(\omega) = - \begin{vmatrix} -\omega & e_3 & -e_2 \\ -e_3 & -\omega & e_1 \\ e_2 & -e_1 & -\omega \end{vmatrix} = \omega^3 + \omega(e_1^2 + e_2^2 + e_3^2).$$

$\psi_2(e) = e_1^2 + e_2^2 + e_3^2$ відмінно від нуля при e_i , не рівних нулю одночасно.

2. Група в трьохмірному просторі породжена трьома слідуючими операторами:

$$A_1 = y \frac{\partial}{\partial x} - x \frac{\partial}{\partial y}, \quad A_2 = y \frac{\partial}{\partial z} + z \frac{\partial}{\partial y}, \quad A_3 = x \frac{\partial}{\partial z} + z \frac{\partial}{\partial x}.$$

Її інваріантом буде функція $x^2 + y^2 - z^2$. Між операторами мають місце такі структурні співвідношення: $[A_1, A_2] = -A_3$; $[A_1, A_3] = A_2$; $[A_2, A_3] = A_1$.

Далі, функції φ_1 і φ_2 поза площину $y=0$ будуть $\varphi_1 = \frac{z}{y}$, $\varphi_2 = \frac{x}{y}$. Поліном Кіллінга має вигляд

$$\varphi(\omega) = - \begin{vmatrix} -\omega & -e_3 & e_2 \\ -e_3 & -\omega & -e_1 \\ e_2 & -e_1 & -\omega \end{vmatrix}.$$

Отже, $\psi_2(e) = e_1^2 - e_2^2 - e_3^2$, $\psi_2(\varphi_1, \varphi_2, -1) = \varphi_1^2 - \varphi_2^2 - 1$.

Тому у будь-якій області, яка не перетинається поверхнею $z^2 - x^2 - y^2 = 0$ та площину $y=0$ в інваріантному відносно цієї групи рівнянні, можна добитися відділення змінних.

3. Група рухів, паралельних площині $z=0$. Її поліном Кіллінга буде $\varphi(\omega) = \omega^3 + \omega e_3^2$. Тому $\psi_2(\varphi_1, \varphi_2, -1) = +1$. Між іншим, в цьому прикладі віддільність змінних безпосередньо випливає з того, що загальний вид оператора, інваріантного відносно цієї групи, такий:

$$a(z) \left\{ \frac{\partial^2}{\partial x^2} + \frac{\partial^2}{\partial y^2} \right\} + b(z) \frac{\partial^2}{\partial z^2} + c(z) \frac{\partial}{\partial z} + d(z).$$

На зв'язок групових властивостей диференціального оператора з віддільністю змінних є деякі вказівки в книжці Г. Біркгофа «Гидродинамика».

ЛІТЕРАТУРА

- Біркгоф Г. Гидродинамика. ИЛ, М., 1954.